

Sygn. akt IV CSK 40/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko R. D.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lipca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 25 sierpnia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie przeprowadzone na podstawie i w zakresie, przedstawionego na s. 3-6 skargi kasacyjnej, uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania doprowadziło Sąd

Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiło istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., ani też nieważność postępowania.

Za wykazanie wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego nie można bowiem uznać potrzeby jednolitej wykładni pojęcia „budowli” z art. 434 k.c., ani określenia relacji art. 434 k.c. do art. 429 k.c., ani też oceny działalności osoby trzeciej jako przesłanki zwalniającej od odpowiedzialności. Uzasadnienie wniosku wskazuje na występowanie - w ocenie skarżącego - potrzeby dokonania wykładni przepisów, co nie uzasadnia występowania wskazanej przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

jw